

економіки від курсу долара. Якщо розглядати ВВП в доларовому еквіваленті, хоча це не зовсім коректно, то на кінець 2013 р ВВП становив \$ 183 млрд., А 2016 року він становив \$ 93 млрд. Таким чином, у наявності падіння вдвічі [2].

Стратегію розвитку України до 2020 р передбачається, що до 2020 року Україна повинна вийти на показники європейського рівня життя, з медицини, за освітою, і за доходами. Але наведені вище дані свідчать про те, що Україна рухається дуже повільно.

Список літератури:

1. <http://blogs.eizvestia.com/full/610-indeks-globalnogo-otstavaniya>
2. <http://blogs.eizvestia.com/full/708-xronika-pikiruyushhej-ekonomiki>

Станіславчук Н.О., викладач

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

В умовах децентралізації державної влади, передача функцій управління від центральної до об'єднаних територіальних громад неможливе без урахування інтересів територіальної громади.

Для ефективного реформування та децентралізації управлінських послуг мають сформуватися ефективні та результативні механізми взаємодії органів об'єднаних територіальних громад та громадських організацій як представників інтересів місцевих мешканців.

Науковий внесок у вивчення проблем владно-громадської взаємодії здійснили О.В.Батанов, Л. Паливода, О. Вінніков, В. Купрій М.І.Корнієнко, Г.М.Александрова, О.В. Пишна та ін. Метою дослідження є формулювання засад ефективної

взаємодії органів об'єднаних територіальних громад та громадських організацій в Україні в умовах децентралізації державно-управлінських послуг.

Децентралізація влади – це процес становлення демократії на місцях, зростання ролі територіальних громад у суспільно-політичному житті та їх відповідальності за свої справи. Реалізації зазначеної ролі місцевого самоврядування має сприяти використання в управлінській практиці механізму владно-громадської взаємодії: створення постійно діючої системи комунікацій з представниками громадських об'єднань, підтримку громадських ініціатив; створення і функціонування громадських консультативних комітетів; вивчення громадської думки представників територіальної громади.

В Україні ще й досі залишається неподоланою недовіра до будь-яких організацій та об'єднань, відсутність сталої фінансової та організаційної підтримки таких організацій приватним бізнесом та їх залежність від фінансової фортуни донорських (в основному зарубіжних) фондів та організацій. [4].

На практиці це підтверджується тим, що в Україні зареєстровано 246336. недержавних організацій різного спрямування, але реально діє лише близько 10%. Членство в громадських організаціях Україна складає до 2% населення України, що поступається не лише країнам розвинених демократій, а й країнам центральної Європи та посттоталітарним країнам Латинської Америки.

Аналіз громадських організацій за функціями або видами діяльності показує, що переважна більшість активно діючих ОГС (70%) займається громадянським представництвом, тоді як 64% організацій надають послуги, а 38% – поєднують і першу, і другу діяльність. Більшість з них (83%) надають навчальні та консультаційні послуги. 67% організацій громадського суспільства залучені до надання інформаційних послуг, а 31% надають юридичні послуги та 28% організацій – психологічні послуги [3].

Виклики та проблеми, з якими зіштовхується переважна більшість громадських організацій при наданні послуг, включає невміння організацій задовольняти потреби своїх цільових

груп, вивчати інтереси та потреби громадян у послугах, покращувати якість послуг та впливати на державну політику на місцевому рівні. Діяльність організацій громадянського суспільства України з громадянського представництва значно випереджає їх уміння надавати послуги.

Для створення інституціонально-довершеної й ефективної системи державного управління європейського зразка на місцевому рівні потрібно сприяти вдосконаленню функціонування механізмів взаємодії органів об'єднаних територіальних громад та громадських об'єднань.

Механізми взаємодії органів об'єднаних територіальних громад та громадських організацій мають: спиратися на партнерство й співпрацю; публічні та контрольовані процедури та різноманітні форми фінансування за рахунок різних джерел; використовувати заходи навчально-професійного спрямування щодо вивчення та поширення європейського та вітчизняного досвіду взаємодії.

Необхідною умовою ефективної взаємодії є розроблення програм координації дій та запровадження заходів спільного планування щодо визначення та розв'язання першочергових проблем регіонального та місцевого розвитку.

Громадські об'єднання повинні краще інформувати про свій кадровий, професійний та ресурсний потенціал, забезпечити надання якісних послуг населенню, професійно готувати власні соціальні проекти, чітко і прозоро вести фінансові справи, запровадити систему моніторингових оцінок якості управлінських послуг на принципах відкритості та конкурентності та доводити інформацію до населення, посилити контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Доцільно ширше впроваджувати на ринку соціальних послуг системи соціального замовлення за рахунок бюджетних коштів шляхом укладання соціальних контрактів на конкурсній основі з громадськими організаціями.

Таким чином, внаслідок налагодження ефективної взаємодії громадської самоорганізації з органами об'єднаних територіальних громад відбудеться підвищення конкурентоспроможності, розширення функцій об'єднаних територіальних

громад з урахуванням зростаючої диференціації інтересів різних верств населення; передача частини функцій громадським організаціям; зростання самовідповідальності громадян у захисті й реалізації своїх приватних інтересів.

Список літератури:

- 1.Александрова Г.М. Напрями вдосконалення фінансової політики стимулювання діяльності громадських організацій в Україні [Електронний ресурс] / Александрова Г.М., Пишна О.В.// – Економіка і суспільство – №3 – 2016. – с.457-462.– Режим доступу : http://www.economyandsociety.in.ua/journal/3_ukr/79.pdf
- 2.Батанов О. Органи самоорганізації населення. Нк вони бачаться в Києві // Віче. – 2002. – № 10. – С. 5-12.
- 3.Громадянське суспільство в Україні: звіт за результатами дослідження / Л. Паливода, О. Вінніков, В. Купрій [та ін.]; Упоряд.: Л. Паливода. – К.: БФ «Творчий центр ТЦК. – 2016.-74с.
- 4.Степаненко В. Українське громадянське суспільство. "Помаранчева" стадія становлення // Віче.-2005.-№ 2.-С. 5-14.

Фітель О.І., викладач

ЛННІ ДВНЗ «Університет банківської справи»

**ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ЦИФРОВОГО
МАРКЕТИНГУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД**

Модель взаємодії центральної та регіональної влади, з переважанням центрів прийняття рішень на горі вертикалі, для України виявилася вкрай неефективною, що призвело до суттєвого дисбалансу в соціально-економічному розвитку регіонів, усталеного зловживання у розподілі державного бюджету та неврахуванні потреб та інтересів територіальних громад та їх мешканців.

Розпочата у 2015 році територіально-адміністративна реформа має на меті переформатувати взаємини на рівні центр-регіон та регіон-регіон, забезпечивши більшу свободу прийняття рішень для місцевих органів самоврядування, розширивши їхні повноваження та сфери впливу. Проте разом з децентралізацією